

да е писана на едно мѣсто съ цѣль, на друго
 съ малжкя, още и писани съ ржкж цѣлы книги, а
 други шампани вжвх Венеційж; и каквото са видни на-
 шитѣ прадѣди съ и зговарѣли дѣми: ра в з, конь,
 вѣ както сегѣ: ра в, кон, едногично, а двѣгич-
 но: р а - в ж, к о - н ѡ; затѣа може и да бжде
 дѣто едногичнитѣ дѣми, които са свѣршватъ на
 з, иматъ ѱдрание, ако и да съ го прѣли твѣрдѣ
 рано. Валитѣ и до днесъ пишѣтъ край дѣмитѣ
 словѣ з, и го и зговарѣтъ каквото казѣхмы, какъ
 нашегѣ ж, иж малко нѣщо по полѣка; още и въ
 повѣчето Словѣнскы дѣми, които тѣ съ прѣли,
 отъ прадѣдытѣ ни; какъ: ипытъ, и спит ѡ; мить,
 лнст ѡ; помань, поман ѡ. Друго имъ сѣжн ѡ-
 ще и за разликъ на ѡрѣра тѣ; какъ ра ц з ---
 р а ц ѡ, пѣтка; р а ц а, пѣтката. Нима днесъ, ако
 направеше намъ нѣкой ново азѣки, които да нез-
 наеше нитѣ едно Словѣнско нарѣчѣе, щеше ли и да
 ны наредн да пишѣмъ по едно словѣ на край дѣ-
 митѣ безъ никакъжъ гласъ? защѣ не пишѣтъ
 днесъ южитѣ Словѣне на край дѣмитѣ по едно
 Латинско словѣ напѣсто? и какъ съ са смлжкнж-
 ли тѣ крайни ѣрове, тѣа го оставѣлмы на по ѣче-
 нитѣ да го разѣдѣтъ. А колкото за сегѣ, мо-
 жѣмъ да кажемъ, че тѣ крайни ѣровски гласовѣ съ
 са ѣвардили на мѣстѣ, ако и твѣрдѣ малко, и въ